

การศึกษานี้ มี 3 วัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษากระบวนการผลิตและต้นทุนการผลิตยางพาราแผ่นในจังหวัดลำปาง 2) เพื่อศึกษาศักยภาพของธุรกิจการผลิตยางพาราแผ่นของเกษตรกรในจังหวัดลำปาง และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพาราแผ่นของจังหวัดลำปาง ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ โดยที่ข้อมูลปฐมภูมิได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 ราย ซึ่งถูกเลือกสุ่มมาอย่างแบบเจาะจงจากเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตั้งแต่ปี 2537 ในพื้นที่จังหวัดลำปาง ในการศึกษานี้ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก (1-50 ไร่) จำนวน 3 ราย ขนาดกลาง (51-250 ไร่) จำนวน 3 ราย

ผลการศึกษากระบวนการผลิตและต้นทุนในการผลิตยางพาราแผ่นพบว่า กระบวนการผลิตของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำปางเหมือนกับเกษตรกรในภาคอื่นๆของประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ในส่วนต้นทุนการผลิตของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างภายในระยะเวลา 13 ปี พบว่า ต้นทุนการผลิตของผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก มีต้นทุนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 3,951.98 บาท/ไร่/ปี และเท่ากับ 18.87 บาท/กิโลกรัม ขณะที่ผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง มีต้นทุนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4,104.36 บาท/ไร่/ปี และเท่ากับ 18.96 บาท/กิโลกรัม

ผลการศึกษาศักยภาพของธุรกิจการผลิตยางพาราแผ่นซึ่งดูจากผลตอบแทนต่อต้นทุนพบว่า กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กมีผลตอบแทนต่อต้นทุนเท่ากับ 1.49 บาท/ไร่/ปี ขณะที่กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดกลางมีผลตอบแทนต่อต้นทุนเท่ากับ 1.47 บาท/ไร่/ปี

ผลการศึกษาปัญหา-อุปสรรคของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการผลิตยางพาราแผ่นของเกษตรกร เรียงลำดับความมากน้อยที่ได้พบ ได้แก่ ไฟป่าไหม้สวนยาง ปัญหาต้นยางเสียหายเนื่องจากความแห้งแล้ง ปุ๋ยและสารเคมีกำจัดศัตรูพืชมีราคาแพง จุลไรบเชื้ออย่างอยู่ห่างไกล ค่าขนส่งยางไปจำหน่ายมีราคาแพง และแรงงานกรีดยางยังขาดความชำนาญ

Three main purposes of this study were (1) to examine production process and production cost of rubber sheets in Lampang province, (2) to investigate business potential of farmers' rubber sheets production in Lampang province, and (3) to determine problems and obstacles in rubber sheets production in Lampang province. Primary and secondary data were used in this study. The primary data were collected from interviewing six farmers who were purposively selected from rubber farmers in Lampang province since 1994. The samples were divided into two groups: three small-sized rubber farmers (1-50 rai), and three medium-sized rubber farmers (51-250 rai).

The results of rubber sheet production process and production cost study showed that the samples' production process in Lampang province was similar to other regions in Thailand as the process was suggested by Rubber Research Institute, Department of Agriculture. For production cost within 13 years, the mean production total cost of small-sized rubber farmers was 3,951.98 baht/rai/year and 18.87 baht/kg. For medium-sized rubber farmers, the mean of total cost was 4,104.36 baht/rai/year and 18.96 baht/kg.

The results of business potential study of rubber sheet production based on Benefit-cost Ratio found that small-sized rubber farmers' Benefit-Cost Ratio was 1.49 baht/rai/year whereas medium-sized farmers had 1.47 baht/rai/year.

The results of problems and obstacles study revealed that major problems of rubber sheet production were forest fire in rubber plantations, damaged rubber trees caused by drought, high-priced fertilizers and pesticides, remote rubber market, high transportation charge, and lack of skillful tapping labors.